

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ ἑλληνομάθεια παρὰ πότον. Τὴν 9 τοῦ παρελθόντος μῆνος Ἀπριλίου ἐγένετο ἐν Βυρτσβούργῳ ἡ δεκάτη ἑκτη ἐτήσια σύνοδος τῶν καθηγητῶν τῶν Βαυαρικῶν γυμνασίων. Μετὰ τὴν συζήτησιν περὶ πολλῶν καὶ σπουδαίων παιδαγωγικῶν ζητημάτων καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν ποικίλων προτάσεων καὶ παρατηρήσεων περὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, παρεκάθησαν οἱ συνελθόντες εἰς τὴν σύνοδον καθηγηταὶ εἰς συμπόσιον παραταθὲν μέχρι βαθείας νυκτὸς ἐν ἀδιαπτῶτι εὐθυμίᾳ, περιγραφόμενον δ' ἐν τοῖς ἄρτι δημοσιευθεῖσι πρακτικοῖς τῆς συνόδου. Ἀξία ἀναγραφῆς ἐκ τοῦ συμποσίου τούτου εἶνε τὸ ἐλληνιστὶ συντεταγμένον πρόγραμμα αὐτοῦ καὶ αἱ εἰς ἀρχαίαν ἐλληνικὴν γενόμεναι προτάσεις καὶ ὕμνοι. Τὸ πρόγραμμα τοῦ συμποσίου ἦτο τυπωμενον κομψότατα εἰς τέσσαρας σελίδας· ἐν τῇ πρώτῃ ἀνεγινώσκετο ἡ ἐπομένη ἐπιγραφὴ: «ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ τῆς ἐταιρίας τῆς τῶν ἐκ τῆς Βαυαρίας γυμνασίων ἐπὶ τῆς ἐκκαίδεκάτης συνόδου Μουνιχίωνος ἐν ἀτῇ ἱσταμένου τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ἐν τῷ ἀξιολογητάτῳ ξενοδοχείῳ ὁ καλεῖται Κούκρος τῶν Φραγκῶν πόλεως ΑΡΩΜΑΤΟΠΥΡΓΟΥ γιγνόμενον.» Εἰς μᾶτην θὰ ἐκοπιᾶζε βεβαίως ὁ ζητῶν νὰ εὕρῃ τὴν πρωτάκουστον ταύτην πόλιν Ἀρωματοπύργον εἰς οἰονδήποτε γεωγραφικὸν πῖνακα· διότι δὲν εἶνε ἄλλη τις, ἀλλὰ τὸ Βυρτσβούργον τῆς Φραγγονίας, τὸ ὁποῖον ἐν τῷ ζήλῳ τῆς ἐλληνομαθείας τῶν κατέστησαν ἀγνώριστον οἱ ἀγαθοὶ καθηγηταὶ, μεταφράσαντες πιστότατα τὸ γερμανικὸν ὄνομα αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ σελίδι τοῦ προγράμματος ἀνεγράφετο ὁ κατάλογος τῶν φαγητῶν («ἡ τῶν ἐδεσμάτων τάξις») ὡς ἀκολουθῶς: «Ζωμὸς ἐκ βοείου οὐράς. — Σαλμών τοῦ Ῥήνου σὺν Βατάβῳ ἐμβάμματι καὶ ἄλιμα γεώμηλα. — Μηρία ὀπτά σὺν Βουρδιγαλίῳ ἐμβάμματι καὶ ὀφείδια καὶ Ῥωσικὸν ὀξέλαιον. — Κεφαλὴ μύσχειος ὥσπερ χελώνη. — Ἀλεχτρῶν ἰνδικὸς καὶ θριδάκινον ὀξέλαιον σὺν ὠοῖς καὶ ἡρτυμένη ὀπώρα. — Τυρὸς καὶ βούτυρον. — Ἀντὶ τούτων ὁ ἐταῖρος καταβαλεῖ τρεῖς δραχμάς ὅπερ λέγει μάρκας.» Καὶ τὰ μὲν ἄλλα φαγητὰ δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσωμεν τί ἦσαν, ἀν καὶ ἐπιτρέπεται νὰ διστάζωμεν περὶ τῆς ἀκριθείας τῆς ἐρμηνείας ἡμῶν ὁ σαλμών εἶνε βεβαίως ὁ ἰχθύς ὁ λεγόμενος ἐλληνιστὶ ἀττακεύς, τὸ Βάταβον ἢ μᾶλλον τὸ Βαταβικὸν ἐμβάμμα εἶνε ὀλανδικὴ σάλτσα, τὰ δ' ἄλιμα γεώμηλα σαλάτα πιθανῶς γεωμήλων· τὸ Ῥωσικὸν ὀξέλαιον εἶνε Ῥωσικὴ

σαλάτα, καὶ τὸ θριδάκινον ὀξέλαιον σαλάτα μαρουλίων, καὶ ἡ ἡρτυμένη ὀπώρα κομποστόα, καὶ ὡς περὶ χελώνη μύσχειος κεφαλὴ θὰ ἦτο μαγειρευμένη à la tortue· ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὀφείδια τί νὰ ἦσαν ἀρά γε; διότι δυσκολευόμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ κύριοι καθηγηταὶ τῶν βαυαρικῶν γυμνασίων εἶνε ὀφιοφάγοι. Ἐν τῇ τῇ τρίτῃ σελίδι τοῦ προγράμματος ἀνεγράφετο «οἶνων κατάλογος», ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ «ἡ τῶν μουσικῶν τάξις». Ἐκ τῶν γενομένων προτάσεων ἀξία μνείας εἶνε ἡ ἐλληνικὴ τοῦ γυμνασιάρχου κ. Μίλλερ, ὑπὲρ τοῦ βασιλεύοντος τῆς Βαυαρίας Λουιτπόλδου: «Ὡ ἄνδρες μετέχοντες τούτου τοῦ ἐράνου,» εἶπεν οὗτος· «οἱ παλαιοὶ ὁπότε συνεῖεν ἀλλήλοις ἢ συνδειπνοῦντες ἢ συμπίνοντες, ἢ ἄλλως ἐορτάζοντες, τὰ τῶν προγόνων ἔργα ὠδαῖς ἐπῆνουν, καὶ ἄνδρας ἀρεταῖς διενεγκόντας ἢ καλοῖς πράγμασιν εὐδοκίμησαντας» καὶ μετὰ βραχεῖαν ἱστορικὴν παρέκβασιν περὶ προτάσεων, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἀντιβασιλέως Λουιτπόλδου καὶ κατέληξεν ὡς ἐξῆς: «Διὸ δὴ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα, ὃ συσσιτοῦντες ἐμοί, ἐν τῇδε τῇ νυκτὶ ἀσπασώμεθα καὶ χαίρειν κελεύσωμεν τρίς καλοῦντες μεγάλη τῇ φωνῇ, ὡς ἔθος ἡμῖν Λουιτπόλδος, ὃ ἡμέτερος ἡγεμὼν καὶ ἄρχων τῆς πατρίδος, χαίρετω.» Τὴν πρόποσιν ἐπηκολούθησεν ὕμνος εἰς ἐλληνικὴν γλῶσσαν, ὃν πάντες ἐψαλαν ἐπὶ τοῦ ἤχου τοῦ ἐθνικοῦ βαυαρικοῦ ὕμνου:

Χαῖρε σὺ ἡγεμῶν,
πατρίδος κηδεμῶν,

Χαῖρε νυνί.

Πανηγυρίζοντες
καὶ παννυχίζοντες
εὖ σε φεαίρομεν,

Χαῖρε νυνί.

Χρήσιμον ἔρυμα
καὶ μέγα στράτευμα
ἡγεμόνι·

κρεῖττον δὲ, ἀνέρων
εὖνοι' ἐλευθέρων
τῷ βασιλεύοντι,

Χαῖρε νυνί.

Δῶρα τοῦ Πάπα. Ἐν ταῖς ἐπὶ μικροῦ δημοσιευθεῖσαις ἐπιστολαῖς τοῦ δουκὸς τοῦ Νιθερνὰ ἀναγινώσκουμεν ἀρκούντως περίεργον κατάλογον τῶν δώρων ἅτινα ἐστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ Πάπας, διορισθέντα πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας παρὰ τῇ παπικῇ αὐλῇ κατὰ τὸ 1748. Μετὰ τὴν παρουσίαν εἰς τὸν Πάπαν ἐπιστρέψας εἰς τὸ μέγαρον τῆς πρεσβείας εὗρε τὰ ἐπόμενα δῶρα τοῦ Πάπα: Καλάθιον λεμονίων. — Ἐν κιβώτιον ῥοσολίων. — Δύο κιβώτια σοκολάτας. — Δύο κιβώτια κηρίων. — Δύο κιβώτια σακχάρους. — Δύο κιβώτια γλυκυσματῶν. — Τέσσαρα κιβώτια κονιτίων. — Δύο κιβώτια χοιρομηρίου. — Τέσσαρα κιβώτια μορταδέλλας. — Δύο κεφάλια τυρίου τῆς Πάρμας. — Δύο καλάθια φλωρεντινοῦ τυρίου. — Ἐνα ἀσκὸν βουτύρου. — Δύο κιβώτια οἴνου. — Δύο σπυρίδας ἄρτων. — Τρία κλωθία τρυγόνων. — Ἐν κλωθίον καπωνίων καὶ μίαν ζωντανὴν δάμαλιν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά. Κατὰ τὸ 1871, μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς Ἐπαναστάσεως τῆς Κοινότητος, ἡ Ἀφροδίτη τῆς Μήλου ἀνευρέθη ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς διοικήσεως τῆς Ἀστυνομίας, ὅπου εἶχον ἀποκρυφῇ αὐτὴ πρὸς ἀσφάλειαν μετ' ἄλλων κειμηλίων. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο πλήρης ρύπων καὶ βορβορίου, προερχομένων ἐκ τῆς διαρκήσεως ἐνὸς παρακειμένου σωλῆνος ὑδραγωγείου καὶ ἐκ

τοῦ στομίου ὁχετοῦ τινος, ἐκαθαρίσθη μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀπεδόθη εἰς τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Ὁ κ. Φήλιξ 'Ραβαισῶν, ἀρχαιοφύλαξ ὢν ἐν αὐτῷ, παρετήρησε τότε, ὅτι τὸ θαυμάσιον ἄγαλμα ἀποτελεῖτο ἐκ τεμαχίων ἀτινα κακῶς εἶχον συγκολληθῆ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς μετακομίσσεως αὐτοῦ εἰς Γαλλίαν ἐκ Μήλου· ἀφαιρέσας δὲ τοὺς βυλινούς σφήνας, δι' ὧν προσηρμόζετο ὁ κορμὸς ἐπὶ τοῦ κατωτέρου μέρους τοῦ ἀγάλματος. ἐπανάρρωσε τὴν στάσιν αὐτοῦ, διότι ἐνεκα τῆς προτέρας, κακῆς συγκολλήσεως τὸ ἄνω τοῦ κορμοῦ καὶ ἡ κεφαλὴ ἀπέκλινον μικρὸν πρὸς τὰ ὀπίσω, οὕτως δὲ καὶ ἡ ἐκ τῆς προτέρας στάσεως ἀλαζονικὴ καὶ δυσάρεστος ἐκφρασις τοῦ ἥθους τοῦ ἀγάλματος μετεβλήθη εἰς χαριεσσάν καὶ μελιχίαν. Ἐκ τούτου λαθὼν ἀφορμὴν εἰκάσεν ὁ 'Ραβαισῶν ὅτι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης ἀνῆκεν εἰς σύμπλεγμα, εἰς ὃ ἀνῆκε καὶ τὸ ἐν Λούβρῳ ἄγαλμα τὸ λεγόμενον τοῦ 'Ἀρεως ἡ τοῦ 'Αχιλλεύου. Τὴν δ' εἰκασίαν τοῦ ταύτην ἀνεπτυξεν ἐν ἰδίᾳ μελέτῃ, ἥς τὰ πορίσματα ἡσπασθήσαν πολλοὶ τῶν ἀρχαιολόγων. Ἐσχάτως δὲ πρὸς μείζονα ἐπιρρῶσιν τῆς εἰκάσεως αὐτοῦ, ὁ 'Ραβαισῶν συν-ελεξε παντὰ τὰ ἐκ Μήλου μετὰ τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης κομισθέντα τεμάχια, ἅτινα υποθέτει ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ ἄγαλμα καὶ δι' ἐκμαγεῖων αὐτῶν, τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ 'Ἀρεως, κατεσκευάσθη σύμπλεγμα καὶ ἐν ὑπομνήματι ἀναγνωσθέντι ἐν δυσὶ συνεδριάσεσι τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γραμμάτων ὑπεστήριξε τὰς γνώμας αὐτοῦ. Κατὰ τὸν ἱαλλὸν ἀρχαιολόγον ἡ σύνθεσις αὕτη εἶνε ἔργον Ἑλληνικοῦ γλυπτῆ τοῦ καλῶν χρόνων, τοῦ ὁποῦ πολλὰ ἐγένοντο ἀπεικάσματα ἐν τοῖς μετεπειτα χρόνοις. Τὰ δύο ἄγαλματα, δι' ὧν ἀπέρτισε τὸ σύμπλεγμα ἐποιήθησαν εἰς ἀφεσπώτατος ἄλληλων χρόνοις. Ἀλλ' ἡ διαφορά τῆς ἐργασίας δὲν εἶνε πολὺ μεγάλη, ἡ δ' ἑνωσις τῶν ἀγαλμάτων παρέχει ἔννοιαν σαφῆ τῆς πρώτης συνθέσεως, ἥτις παρίστα τὴν θεὰν ἀπευθύνουσαν πρὸς τὸν φίλον θεόν τῶν πολέμων, πάνοπλον ὄντα, λόγους εἰρήνης καὶ ἀγάπης.

Φιλολογικά. Ἐγένετο ἡ μετακομιδὴ ἐκ τοῦ ἐν Παρισίῳ κοιμητηρίου Μοντιρανῶν τῶν ὁσῶν τοῦ μεγάλου Πολωνοῦ ποιητοῦ Ἀδάμ Μικχιεβίτσ, ὅστις ἐξοριστὸς ὢν ἐν Γαλλίᾳ διέπρεψεν καὶ ὡς καθηγητῆς τῆς σλαβικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Κολλεγιῷ τῆς Γαλλίας. Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς παραδόσεως τῶν λειψάνων τοῦ ποιητοῦ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Διαιτητῆς τῆς Γαλλικῆς ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ λόγοι εἰς πολωνικὴν καὶ γαλλικὴν γλῶσσαν, ὧν ἀξιοσημείωτος εἶνε ὁ τοῦ Ἐρνέστο 'Ρενάν.

Θεατρικά. Ἐκ τῶν εἰκοσι πρώτων παραστάσεων τοῦ νέου μελοδράματος τοῦ Saint Saëns Ἀσκαριὸν τὸ Παρισινὸν θέατρον τοῦ μελοδράματος εἰσέπραξεν ἐν ὅλῳ 341,818 φρ. ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον 17,440 καθ' ἑκάστην παράστασιν. Ἐκ τῶ ἀκαθάριστων εἰσπράξεων τὸ δέκατον λαμβάνει ὁ μελοποιὸς, κατὰ τὸν νόμον περὶ ἰδιοκτησίας τῶν ἔργων τῆς διανοίας.

Μουσική. Ἀγγέλλεται ἡ εἰς Εὐρώπην ἔλευσις ἀμερικανοῦ τινος μουσικοῦ ὀνομαζομένου Γκάγερ κρουοντος μετ' ἀπαραμύλλου τέχνης «κόντρα μπάσσο», ὅχι δὲ τὸ κοινῶς ἐν χρήσει βαρυφώνων ὄργανον, ἀλλ' ἕτερον τῆς εφευρεσεως τοῦ ἐπηρῆζυμενον, ἔχων 14 1/2 ποδῶν καὶ πλάτος δ' 1/2. Ὁ τεχνιτὴς λοιπὸν εἶνε ἡναγκασμένος νὰ ἴσταται ἐπὶ κινητῆς χιαστῆς κλίμακος καὶ νὰ κινῇ ἀδιακόπως χεῖρας καὶ ποδας ὅπως ἐκτελῇ ἐπὶ τῶν χορδῶν διὰ τοῦ τόξου καὶ τῶν δακτυλῶν διαφόρους μουσικὰς συνθέσεις ὧν τινες πολυπλοκώταται.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ὁ ζωγράφος Μεσσονιέ (Ernest Meissonier) ἐγέννηθη ἐν Λυὼν τῷ 1815. Μεταβάς εἰς Παρίσιους ἐμα-

θήτευσεν ἐπὶ τινὰ χρόνον παρὰ τῷ Κονιέ, κυρίως ὁμῶς δι' ασκάλους εἶχε τοὺς παλαιούς Ὁλλανδοὺς ζωγράφους τῶν ὁποίων τὰ ἐν τῷ Λούβρῳ ἔργα ἐπὶ πολλὴ ἐμελέτησεν ἀντιγράφων. Ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου ὅπως πορίζεται τὸν ἐπιούσιον ἡναγκάσθη νὰ σχεδιάζῃ εἰκόνας διὰ βιβλία. Πρῶτον ἔργον ὅπερ κατέστησε τὸ ὄνομα του εὐθὺς διάσημον ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ κόσμῳ εἶνε «ἐν παγγινὶ σκακίου» (1841). Ἐκτοτε τὰ ἔργα αὐτοῦ ὑπῆρξαν ἀλλεπάλληλοι ἐπιτυχίαι καὶ θρίαμβοι καὶ ἀνύψωσαν τὴν φήμην αὐτοῦ εἰς τὸ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται νῦν. Ὁ Μεσσονιέ κατέχει τώρα ἂν ὅχι τὴν πρώτην θέσιν, ἀλλὰ μίαν τῶν πρωτίστων μεταξὺ τῶν συγχρόνων γάλλων ζωγράφων, οἱ δὲ πίνακες αὐτοῦ πληθρύνονται διὰ χρυσοῦ πολλαπλασίου τοῦ βόρους του, καθ' ὅσον μάλιστα ὁ Μεσσονιέ, ὅπως οἱ ὀλλανδοὶ διδάσκαλοι του, ζωγραφίζει ἔργα μικρῶν διαστάσεων, αὐτὸ δὲ εἶνε ἐκ τῶν κυρίως χαρακτηριστικῶν τῆς καλλιτεχνικῆς ἰδιοφυίας του διὸ καὶ «μικρογράφος» καλεῖται. Ἐν γένει δὲ οὐδεὶς ποτὲ ζωγράφος ζῶν ἐπώλησεν ἔργα του εἰς τιμὰς τόσον ὑψηλάς· πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη μία μικρὰ εἰκὼν του παριστῶσα τὸν Ναπολέοντα μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του κατὰ τὸ 1814, ἐπωλήθη ἀντὶ 850,000 φράγκων! Πολλοὶ τῶν εἰκόνων αὐτοῦ κοσμοῦσι μουσεῖα ἡ ἰδιωτικὰς πινακοθήκας· ἐξέχουσι δὲ μεταξὺ τούτων αἱ παριστῶσαι σκηνὰς στρατιωτικὰς. Ἀλλ' ὁ Μεσσονιέ ἡσυχολήθη καὶ περὶ ἄλλα ποικίλα θέματα ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἐν σελίδι 407 εἰκὼν «Θυμὰτα χαρτοπαίγιον» παριστῶσα αἰματηρὰν σκηνὴν μεταξὺ δύο εὐγενῶν προελθοῦσαν ἐξ ἔριδος κατὰ τὸ χαρτοπαίγιον.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Φιλοφρόνημα μοναχοῦ. Εὐμορφοτάτη δεσποινὶς ἐξ Ἀθηνῶν μεταβάς εἰς Πόρον καὶ ἐπισκεφθεῖσα τὴν ἐκεῖ μονὴν μετ' ἀφελείας ἑρωτᾷ μοναχὸν ἀκακίᾳς ἡλικίας: - Καὶ δὲν μετανόησατε ποὺ ἐγένιντε καλόγηρος; Καὶ ἐκεῖνος μειδῶν: - Ὡς τώρα δὲν εἶχα μετανόησιν ἀπ' ἐδῶ κ' ἐμπρὸς ἔμπορει...

Ἀρεξήγητος. Ὁ Ἀγαθόπουλος λαμβάνει ἐν Ξηροχωρίῳ κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ὀνόματός του δύο τηλεγραφήματα ἐκ δύο φίλων του τοῦ ἐνὸς ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἐκ Χαλκίδος, τὰ ὅποια χάριν εὐκολίας ὁ τηλεγραφετῆς Ξηροχωρίου ἐκλείσεν ἐκεῖ ἐντὸς ἐνὸς φακέλλου. Καὶ ὁ Ἀγαθόπουλος ἐκπληκτος: - Ἄλλο πάλι καὶ τοῦτο! Τὸ ἓνα ἀπ' τὴν Χαλκίδα, τὸ ἄλλο ἀπ' τὰς Ἀθῆνας πῶς νάρθουν 'ς ἓνα φακέλλο μαζί!...

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ ἀμφιβολία ὅλα τὰ φαρμακώνει καὶ τίποτε δὲν θανατώνει.

✱

Ψεύδεται ὁ ἰσχυρίζομενος ὅτι δὲν ἐψεύσθη ποτέ.

✱

Τὸ «χάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτὲ» μόνον εἰς τὸν ἔρωτα ἀληθεύει ἀνεστραμμένον.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Λευκαίνεται ὁ κηρὸς ὁ κίτρινος κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον: Ἀφοῦ τὸν θερμάνετε ἐντὸς δοχείου τόσον ὥστε νὰ γείνη ῥευστός, τὸν κενώνετε ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς ἄλλο δοχεῖον πλήρες ψυχροῦ ὕδατος. Ἐκείθεν τὸν περισυλλέγετε καὶ τὸν ἀφίνετε ἐκτεθειμένον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς τὸν ἥλιον καὶ τὸν ἀέρα, ἀνακινεῖτε δὲ συχνὰ τὰ τεμάχια διὰ νὰ φωτίζονται ὅλα τὰ μέρη. Μετὰ τινὰ ἡμερονύκτια ὁ κηρὸς καθίσταται λευκότατος.

Λάρισα

Μελισσοτρόφος